

[Arbejds- og socialministeren.]

kassen at forsøge, om der er mulighed for at finde en vej frem for økonomisk udligning mellem de bestående kasser.“

Det var ordene, som blev fremført for to år siden, da arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse holdt sit delegeretmøde. Jeg tror, jeg har lov til at understrege overfor det ærede medlem med al den viden, han påberåber sig, at her står der en repræsentant for — såvidt jeg husker — 240 000 fagorganiserede arbejdsmænd og siger dette, og selvfølgelig er det en af de ting, som har gjort, at spørgsmålet har haft min interesse; jeg håber da også i løbet af ikke så lang tid at få en drøftelse med kyndige folk indenfor kasserne om disse problemer.

Jeg vil samtidig gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Th. Mikkelsen, som atter kom ind på problemet vedrørende alderdomshjemmene oppe i Aarhus amt. Jeg skal slet ikke fordybe mig i — dér slår min indsigt ikke til —, hvorvidt det, man diskuterer deroppe, drejer sig om 17 m² eller 16,05 m². Det eneste, jeg ønsker at sige til det ærede medlem, er, at det kommunale selvstyre vil jeg i høj grad være med til at værne om. Imidlertid må det ærede medlem forstå, at det er ikke kommunens midler alene, det her drejer sig om, det er et spørgsmål om fordeling af midler, og de mange nese af kommuner, som har liggende færdige projekter til alderdomshjem, som de gerne vil rejse, har selvfølgelig krav på, at ikke den enkelte kommune, der her er tale om, tager en uforholdsmæssig stor del af de midler, der er til rådighed. Det er udelukkende udfra disse synspunkter, at et sagligt udvalg har bedømt sagen og er kommet til det resultat, at hvis de her omtalte kommuner skal komme i betragtning, må deres projekter omarbejdes, så de kommer indenfor de rammer, indenfor hvilke andre kommuner rejser alderdomshjem. Det er, hvad jeg har ønsket at fremhæve, og enkeltheder skal jeg ikke komme ind på. Jeg forstår, at det ærede medlem mente, værelserne ikke var for store. Ja, det kan man så diskutere, men i hvert fald: skal staten være med, må de regler følges,

som den fastsætter. Derimod, hvis kommunen klarer det hele, må den gøre, som den og amtet kan blive enige om.

Jeg forstod, det ærede medlem mente, at partihensyn havde præget afgørelsen. Jeg er for så vidt personlig ikke vidende om, at der har været nogen politisk strid om det deroppe. Nu hører jeg altså, at det er tilfældet, men jeg kan berolige det ærede medlem med, at det har der overhovedet ikke været tale om fra ministeriets side.

Med hensyn til det andet alderdomshjem, der var tale om, kan jeg kun sige, at på hvilken baggrund „Aarhus Amtstidende“ den 18. september 1952 har skrevet den pågældende artikel, er mig ganske ubekendt, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem vil forlange, at jeg skal kunne kende de oplysninger, man dér fremfører. Det må være pressens sag at forsvare det; det kan ikke være en opgave, der pålægges mig ved denne lejlighed.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Det ærede medlem hr. M. Larsen var ikke helt tilfreds med min udtalelse om støtte til Aalborg, Randers, Hobro og Mariager havne og henstillede til mig, at jeg udviste samme velvilje overfor disse havne, som skinnede igennem mine udtalelser om forholdene, navnlig besejlingsforholdene, ved Esbjerg havn. Det vil jeg meget gerne, idet jeg dog må fastholde den betragtning, at Esbjerg havn er en statshavn, at staten derfor har en særlig forpligtelse overfor denne havn, og det vil det ærede medlem formentlig give mig ret i. Det ærede medlem behøver derfor ikke med bange anelser at imødesee de kommende forhandlinger mellem havnenes sammenslutning og ministeriet for offentlige arbejder. Jeg ved ikke, om jeg kommer til at deltage i disse forhandlinger; jeg håber det ikke, for hvis jeg ikke kommer til at deltage, vil det nemlig betyde, at trafikminister Jørgen Jørgensen (Ullerup) er rask og tilbage i sit embede igen. Imidlertid er jeg ganske sikker på, at enten det bliver ham eller mig, så vil man være enig med det ærede medlem i at føre disse forhandlinger udfra det synspunkt, at der skal